

บทที่ 4

การศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากลของ เกียรติภูมิทางอาชีพของ ไทรแมน

จากการจำแนกวัตถุประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้ในข้อหนึ่งได้ระบุไว้ว่า เพื่อเปรียบเทียบคะแนน เกียรติภูมิของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม เมืองของไทยกับคะแนน เกียรติภูมิมาตรฐานสากลของ ไทรแมน ในแง่ความสอดคล้องและแตกต่าง และนอกจากจะกำหนดในวัตถุประสงค์แล้ว ผู้วิจัยยังได้ตั้งสมมติฐาน เกี่ยวกับ เรื่องความสอดคล้องและแตกต่างไว้ว่า "ค่า เกียรติภูมิของอาชีพต่าง ๆ ในสังคม เมืองของไทย จะสอดคล้องกับค่า เกียรติภูมิมาตรฐานสากลของ ไทรแมน ยกเว้นอาชีพครูและพระซึ่งมีสถานภาพทางสังคมสูง เป็นพิเศษต่างจากสังคมตะวันตก"

ดังนั้นในบทนี้ จะได้กล่าวถึง การเปรียบเทียบ คะแนน เกียรติภูมิของอาชีพ ระหว่างสังคม เมืองของไทยกับของมาตรฐานสากล ไทรแมน และจะพิจารณาถึงความสอดคล้องและแตกต่างระหว่างอาชีพของสังคมไทยกับมาตรฐานสากล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมา เมื่อนำคะแนน เกียรติภูมิของอาชีพทั้งของสังคมเมืองของไทยกับของ ไทรแมน มาเปรียบเทียบกันแล้ว และหาค่า T-Test ออกมา เพื่อจะดูความสอดคล้องแตกต่างของอาชีพ ผลปรากฏดังนี้

ในการเปรียบเทียบคะแนนของสังคม เมืองของไทยกับ คะแนนอาชีพมาตรฐานสากลของ ไทรแมนนั้น เมื่อหาค่าความสอดคล้องจากค่า T-Test แล้ว มีผลออกมา แสดงให้เห็นว่าอาชีพที่สอดคล้องกันมีจำนวนทั้งหมด 19 อาชีพ โดยมีค่า T-Test ตั้งแต่ 0.1-1.9 ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า อาชีพทั้ง 19 นี้เป็นอาชีพที่ถือได้ว่าเป็นมาตรฐานสากลที่ไม่ว่าจะไปวัดใน เวลาหรือสถานที่ใด ในสังคมใดก็จะได้ผลออกมา เช่นเดียวกัน คือ เป็นอาชีพที่มี เกียรติภูมิในระดับ เดียวกันหรือใกล้เคียงกันมาก อาชีพทั้ง 19 นี้ ดู

ได้จากตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบคะแนนของสังคม เมืองของไทยกับของโทรแมน และค่า
T-Test, S.D. ในกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกัน

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนน เขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
1. โทร หมอดู	22.0	23.08	0.9	20.8
2. นักกีฬาอาชีพ	49.0	50.3	1.1	23.2
3. ข้าราชการระดับกลาง	55.0	55.3	0.3	17.3
4. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ ฯ	49.0	50.9	1.7	80.9
5. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน	22.0	23.5	1.4	19.9
6. ช่างแต่งผม ตัดผมเสริมสวย	35.0	34.8	0.1	18.5
7. ผู้ให้บริการความปลอดภัย	33.0	35.0	1.9	20.0
8. เกษตรกรที่มีที่ดินขนาดกลาง	50.0	49.6	0.3	20.2
9. ผู้เช่า	30.0	29.0	0.7	22.8
10. ผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้	24.0	25.8	1.9	18.7
11. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ	38.0	39.7	1.6	19.8
12. ช่างปฏิบัติงานด้านเคมี	40.0	41.7	1.6	19.9
13. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง	36.0	35.1	0.8	19.7
14. ช่างเหล็ก ทำเครื่องมือ	37.0	36.9	0.1	19.1
15. ช่างปรับเครื่องจักร	42.0	42.1	0.1	19.8
16. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้	31.0	32.6	1.6	18.9
17. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ	38.0	39.5	1.6	18.2
18. นายร้อยตำรวจ-นายพันตำรวจ	60.0	59.5	0.4	20.6
19. คหบดี	48.0	50.1	1.4	28.2

ผลจากตารางที่ 18 การเปรียบเทียบอาชีพที่สอดคล้องกันของสังคมไทยกับมาตรฐานสากลของโทรแมนนั้น พบว่ามีอาชีพที่สอดคล้องจำนวน 19 อาชีพ หรือคิดเป็นร้อยละได้ 21.6 ของอาชีพทั้งหมด จาก 19 อาชีพที่สอดคล้องกันนี้ พบว่าได้กระจายออกไปในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ รวม 7 กลุ่มอาชีพ ส่วนที่เหลือ 2 กลุ่มที่ไม่ปรากฏว่ามีอาชีพที่สอดคล้องกันเลย ได้แก่ กลุ่มที่ 2 ผู้บริการระดับต่าง ๆ และกลุ่มที่ 4 ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้า สำหรับกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกันมีดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 นักราชการ วิชาชีพ มีอาชีพต่อไปนี้

1. โจร หมอตุ
2. นักกีฬาอาชีพ

กลุ่มที่ 3 ผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน ได้แก่

1. ข้าราชการระดับกลาง
2. พนักงานควบคุมเครื่องคำนวณ คอมพิวเตอร์

กลุ่มที่ 5 ผู้ประกอบอาชีพบริการ ได้แก่

1. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน
2. ช่างแต่งผม ตัดผม เสริมสวย
3. ผู้ให้บริการความปลอดภัย เช่น เจ้าหน้าที่ดับเพลิง ยาม

กลุ่มที่ 6 เกษตรกร ได้แก่

1. เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนที่ถือครองที่ดินขนาดกลาง 10-20 ไร่
2. ผู้เช่านา
3. ผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้

กลุ่มที่ 7 ผู้ผลิตพนักงาน และคนงาน

1. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ

2. ช่างปฏิบัติงานด้าน เคมี
3. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง
4. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ
5. ช่างปรับเครื่องกล ประกอบ เครื่องกล
6. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้
7. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ

กลุ่มที่ 8 ทหารตำรวจ ได้แก่

1. นายร้อยตำรวจ/นายพันตำรวจ

กลุ่มที่ 9 อื่น ๆ

1. คหบดี

จากอาชีพที่สอดคล้องกันทั้ง 19 อาชีพนี้ เมื่อนำมาพิจารณาว่า แต่ละอาชีพ นั้นจัดอยู่ในช่วงชั้นใดบ้างและมีอาชีพที่สอดคล้องกันนี้อยู่ในช่วงชั้นใดมากที่สุด ก็พบว่า

1. ช่วงชั้นสูงสุด ไม่ปรากฏว่ามีอาชีพที่สอดคล้องกัน เลย
2. ช่วงชั้นสูง ไม่ปรากฏว่ามีอาชีพที่สอดคล้องกัน
3. ช่วงชั้นปานกลาง มีอาชีพที่สอดคล้องกันรวม 7 อาชีพ ได้แก่
  1. นักกีฬาอาชีพ
  2. ข้าราชการระดับกลาง
  3. พนักงานคุม เครื่องคำนวณ
  4. ช่างปฏิบัติงานด้าน เคมี
  5. ช่างปรับ เครื่องจักร
  6. นายร้อยตำรวจ-นายพันตำรวจ
  7. คหบดี
4. ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ มีอาชีพที่สอดคล้องกัน 9 อาชีพประกอบด้วย
  1. ช่างแต่งผม ตัดผม เสริมสวย

2. ผู้ให้บริการความปลอดภัย
3. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ
4. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง
5. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ
6. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้
7. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ
8. ไทร หมอสู
9. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน

5. ช่วงชั้นค่า ไม่มีการเปรียบเทียบ

อาชีพที่สอดคล้องกันอีก 3 อาชีพ คือ เกษตรกรผู้ถือครองที่ดินขนาดกลาง 10-40 ไร่ ผู้เช่านาและผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้ ไม่นำมารวมไว้ในที่นี้ เพราะในการจัดช่วงชั้นของสังคมเมืองนั้น ได้ตัดอาชีพหลักของชาวชนบทเหล่านี้ออกไป

ในส่วนอาชีพที่ไม่สอดคล้องกันปรากฏว่า พบว่ามีจำนวนมากกว่าอาชีพที่สอดคล้องกันคือจากอาชีพทั้งหมด 89 อาชีพ อาชีพที่สอดคล้องกันมีจำนวน 19 อาชีพ และไม่สอดคล้องจำนวน 69 อาชีพ ที่เหลืออีก 1 อาชีพ ที่ไม่ได้นำมาเปรียบเทียบกัน คือ อาชีพหญิงบริการ เช่น หมอนวด พาร์ตเนอร์ ซึ่งไม่มีการวิจัยอาชีพนี้ในงานของไทรแมน สำหรับอาชีพที่ไม่สอดคล้องกันนั้น มีจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 78.4 และความไม่สอดคล้องกันนี้ ได้แยกออกมาเป็น 2 ลักษณะ ที่สำคัญคือ

1. อาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน และมีคะแนนสูงกว่าคะแนนมาตรฐานสากล
2. อาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน และมีคะแนนต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานสากล

ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

จากตารางที่ 13 ในการเปรียบเทียบคะแนน เกียรติภูมิมาตรฐานสากลกับคะแนน เกียรติภูมิของสังคมในเขตเมืองของไทยนั้น เมื่อพิจารณาจากค่า T-Test. แล้วพบว่าอาชีพที่ไม่มีความสอดคล้องกันทั้งหมดรวม 47 อาชีพ โดยทั้ง 47 อาชีพนี้เป็น

อาชีพที่มีค่าเกียรตินิยมของสังคมไทยสูงกว่า ค่าเกียรตินิยมมาตรฐานสากลอีกด้วย จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเห็นได้ว่า อาชีพที่แตกต่างกันนี้ ค่า T-Test ต่างกันออกไปตั้งแต่ 2.2 จนถึงสูงสุดคือ 20.0 การที่มีค่า T-Test ยิ่งสูงมากเท่าไร นั่นก็เป็นการแสดงถึงความไม่สอดคล้องยิ่งห่างออกไปมากเท่านั้น และก็หมายถึงว่า อาชีพนั้นมีค่าเกียรตินิยมของสังคมไทยสูงมากกว่า ค่าเกียรตินิยมของมาตรฐานสากลมากขึ้นไปอีก สำหรับอาชีพที่มีความไม่สอดคล้องกันมากที่สุดคือค่า T-Test = 20.0 ได้แก่อาชีพผู้ปรุงอาหาร พ่อ/แม่ครัวอาชีพ ซึ่งหมายถึงว่า ชาวเมืองของไทยเห็นว่า อาชีพผู้ปรุงอาหารมีเกียรตินิยมสูงมีคะแนน 46.4 ซึ่งต่างไปจากมาตรฐานสากลที่มีค่าเกียรตินิยมเพียง 25.0 เท่านั้น และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.1 อาชีพรองลงไปที่มีความไม่สอดคล้องกันมีค่าเท่ากับ 19.4 ได้แก่ อาชีพผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์ โดยมีค่าเกียรตินิยมเท่ากับ 40.0 และ 60.9 ซึ่งเป็นการแสดงว่าคนไทยเห็นว่า ผู้จัดการโรงแรม ๑ มีเกียรติมากกว่า โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.4 อาชีพที่มีความไม่สอดคล้องและอยู่ในระดับความต่างที่สูงกว่ากันมาก เช่น หลวงจู้ ผู้รับจ่านำ แพทย์ สัตวแพทย์ ๑ เจ้าของกิจการค้า ซึ่งมีค่าความแตกต่างคือ 18.5, 17.7 และ 14.4 ตามลำดับ สำหรับอาชีพที่มีความไม่สอดคล้องในระดับปานกลางได้แก่ อาชีพสถาปนิกและวิศวกร มีค่าความต่างเท่ากับ 11.9, ผู้ควบคุมคนงานผลิต และหัวหน้าช่างมีค่าเท่ากับ 10.9, ทหารชั้นประทวน มีค่า 10.3 และอาชีพพ่อค้าเร่ มีค่าความไม่สอดคล้องเท่ากับ 9.5 ส่วนอาชีพที่มีความไม่สอดคล้องกันไม่มากนัก คืออาชีพช่างทำเครื่องเรือน โดยที่ค่าเกียรตินิยมของไทยมีค่าเท่ากับ 30.8 ในขณะที่ค่าเกียรตินิยมมาตรฐานสากลมีค่า 36.0 จึงมีความสูงกว่ากันเพียง 2.0 เท่านั้น จึงนับได้ว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรตินิยมใกล้เคียงกันมาก อาชีพที่ต่างกันเพียงเล็กน้อยเช่นนี้ ยังมีอาชีพอื่น ๆ อีกเช่นนักเศรษฐศาสตร์ และนักบัญชี มีค่าความไม่สอดคล้องคือ 2.2 พลตำรวจ นายสิบ จ่า มีค่าความไม่สอดคล้องกัน 2.4, ประติมากร จิตรกร มีค่าความไม่สอดคล้อง 2.5 และอีกอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจคือ รัฐมนตรี ที่ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก นั่นคือ มีค่าเท่ากับ 3.0 เท่านั้น สำหรับอาชีพอื่น ๆ สามารถดูได้จากตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบคะแนนเกียรติภูมิของสังคมไทยกับมาตรฐานสากลที่ไม่
สอดคล้องกันและคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากล

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนนในเขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
1. สถาปนิกและวิศวกร	63.0	74.1	11.9	17.6
2. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ	60.0	66.7	6.6	19.2
3. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ	61.0	65.4	4.2	19.6
4. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์	68.0	82.8	17.7	15.8
5. พยาบาล	54.0	71.4	18.0	18.3
6. นักสถิติ นักคำนวณ	56.0	61.6	5.3	19.9
7. นักเศรษฐศาสตร์และนักบัญชี	61.0	63.0	2.2	19.4
8. ครู-อาจารย์ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย	60.0	64.3	3.9	20.9
9. ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา เช่นพระสงฆ์	46.0	56.7	7.6	26.3
10. ประติมากร จิตรกร ศิลปิน	51.0	53.8	2.5	21.4
11. นักประพันธ์เพลง นักดนตรี นักร้อง	48.0	52.6	3.9	22.2
12. นักสังคมสงเคราะห์	52.0	57.4	4.1	20.7
13. รัฐมนตรี	79.0	81.8	3.0	17.7
14. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	42.0	47.4	5.3	19.4
15. ผู้จัดการ นักธุรกิจ	63.0	60.4	3.3	19.4
16. พนักงานบัญชีรับ-จ่ายเงิน	38.0	44.1	6.2	18.5
17. กระเป่ารถ	15.0	22.0	7.6	17.3
18. พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์	30.0	37.3	7.1	19.8
19. เจ้าของกิจการค้า	48.0	63.8	14.4	20.7
20. ผู้จัดการฝ่ายซื้อ-ขาย	49.0	55.6	6.6	18.9
21. พ่อค้าเร่	22.0	32.3	9.5	20.5
22. หลวงจู้ ผู้รับจ่านำ	15.0	36.7	18.5	22.2

ตารางที่ 19 (ต่อ)

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนนในเขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
23. ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์	40.0	60.9	19.4	20.4
24. ผู้ควบคุมดูแลบ้านเรือน	37.0	44.1	6.5	20.5
25. ผู้ปรุงอาหาร กู้ก พ่อ/แม่ครัวอาชีพ	25.0	46.4	20.0	20.1
26. พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม	23.0	26.6	3.7	18.7
27. คนซักรีด ชักแห้ง อัคริต เสื้อผ้า	22.0	24.6	2.8	17.3
28. ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลร้านหรือฟาร์ม	48.0	56.2	8.1	19.3
29. เกษตรกรชาวไร่ชาวนา ถือครอง ที่ดินขนาดเล็ก	38.0	43.0	4.3	21.7
30. ผู้ทำงานในร้านค้า ลูกจ้าง	22.0	27.3	4.9	20.6
31. ชาวประมง ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ	28.0	37.1	8.2	20.9
32. ผู้ควบคุมคนงานผลิตและหัวหน้าช่าง	46.0	56.8	10.9	18.6
33. ผู้ทำงานเหมืองแร่ เหมืองหิน	32.0	42.1	9.0	21.2
34. ช่างปั้น ทอ ถัก ย้อม	29.0	35.5	6.5	18.7
35. ช่างตัดเสื้อผ้า	34.0	38.8	4.6	19.7
36. ช่างทำรองเท้า	26.0	30.6	4.8	18.2
37. ช่างทำเครื่องเรือน	36.0	38.0	2.0	19.2
38. พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจาย เสียงและโทรทัศน์	44.0	51.3	6.8	20.5
39. ช่างปั้นแก้วดินเผา เจียรระโนแก้ว	31.0	40.4	9.1	19.5
40. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก	29.0	36.7	7.7	18.8
41. พนักงานขนถ่ายวัสดุ	22.0	30.6	8.3	19.5
42. พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง	28.0	35.8	7.4	19.9
43. กรรมกรหรือคนงาน	18.0	22.9	3.8	24.1
44. นายทหารระดับนายพล	73.0	76.3	3.1	20.1

ตารางที่ 19 (ต่อ)

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนนในเขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
45. ทหารระดับนายร้อย-นายพัน	63.0	67.1	4.3	18.2
46. ทหารชั้นประทวน	39.0	51.0	10.3	21.9
47. พลตำรวจ นายสิบ จ่า	40.0	42.7	2.4	21.4

นอกจากจะมีค่าเกียรตินิยมของอาชีพที่ไม่สอดคล้อง ที่มีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลแล้ว ในทางตรงกันข้ามก็ยังมีอาชีพที่เป็นความคิด เห็นของคนในสังคม เมืองของไทยที่ยังไม่ยอมรับอาชีพ เหล่านี้มาก เท่ากับมาตรฐานสากล จึงทำให้ได้อาชีพ เหล่านี้ออกมาแสดงถึงความแตกต่างของอาชีพแต่ละสังคม ซึ่งมีอาชีพที่จัดอยู่ในประเภทไม่สอดคล้องกันและมีคะแนนเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากลรวมทั้งหมด 22 อาชีพ อาชีพที่มีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลมากที่สุด คือ อาชีพผู้ปฏิบัติงานอาชีพบริการด้านอื่น ๆ ซึ่งสังคมไทยมีค่าเกียรตินิยมเพียง 21.3 แต่ของมาตรฐานสากลมีค่าถึง 31.0 และมีความต่างกันจากค่า T-Test เท่ากับ 10.9 ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงว่าคนไทยยังไม่ยอมรับอาชีพบริการ เหล่านี้มากนัก อาชีพที่ต่ำกว่ามาตรฐานสากลรองลงมาได้แก่ อาชีพนักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์ ที่มีค่าเกียรตินิยมต่างกันคือ 68.0 กับ 57.8 ซึ่งมีความต่างกันถึง 8.9 อาชีพที่มีความแตกต่างอันดับต่อมาคือ เกษตรกรชาวนา ชาวไร่ ที่ถือครองที่ดินขนาดใหญ่ 40 ไร่ขึ้นไป มีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลหรือมีความแตกต่างเท่ากับ 8.2 อาชีพ หุด และวุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความแตกต่างเท่ากันคือ 7.7 และที่น่าสนใจอีกอาชีพคือ พลตำรวจ ที่คนไทยยังไม่เห็นความสำคัญของตำรวจมากพอ จึงทำให้ได้ค่าเกียรตินิยมเพียง 65.7 ในขณะที่ค่าเกียรตินิยมมาตรฐานสากลได้ 75.0 จึงมีความต่างกัน 7.5 และทั้งนี้อาจเป็นเพราะนายพลตำรวจของตะวันตกมีอำนาจมากกว่าของไทยก็เป็นได้ ส่วนอาชีพที่ต่างกันโดยของสังคมไทยมีค่าเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากลเพียงเล็กน้อย มีอาชีพต่าง ๆ เช่น อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานสากลเพียง 2.1 เท่านั้น ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมายต่ำกว่า 2.3 ช่างเพชรพลอย ช่างทองรูปพรรณ มีความต่าง 2.4

เสมียนพนักงาน มีค่าต่ำกว่า 2.7 และอาชีพนักวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น นักเคมี ฟิสิกส์ มีค่าเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากลเท่ากับ 3.1 สำหรับอาชีพอื่น ๆ นอกจาก นี้ สามารถศึกษาได้จากตารางที่ 20

ตารางที่ 20: การเปรียบเทียบคะแนน เกียรตินิยมของสังคมไทยกับมาตรฐานสากลใน อาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน และมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนนในเขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
1. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น นักเคมี	72.0	68.6	3.1	19.7
2. ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย เช่น ทนายความ	71.0	68.4	2.3	19.7
3. อาจารย์มหาวิทยาลัย	78.0	72.5	5.	18.6
4. นักประพันธ์ นักเขียน	58.0	49.4	7.1	22.5
5. นักหนังสือพิมพ์	55.0	48.3	5.7	22.0
6. นักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์ นักรัฐศาสตร์	68.0	57.8	8.9	21.3
7. วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	79.0	70.0	7.7	21.9
8. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด	77.0	74.9	2.1	17.6
9. ทูต	87.0	79.6	7.7	18.1
10. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกอง	69.0	63.2	5.9	18.1
11. หัวหน้าเสมียนพนักงาน	55.0	47.9	7.0	18.9
12. พนักงานชั่วคราว เลข พิมพ์ดีด	46.0	41.3	4.8	18.2
13. เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่ง และคมนาคม	50.0	44.0	6.0	18.6
14. พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข	44.0	40.2	3.7	18.9

ตารางที่ 20 (ต่อ)

อาชีพ	คะแนนมาตรฐานสากล	คะแนนในเขตเมือง	ค่า T-Test	S.D.
15. เสมียนพนักงาน	38.0	35.3	2.7	17.9
16. พนักงานขายและตัวแทนนายหน้า	46.0	39.4	6.6	18.6
17. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพบริการด้านอื่น ๆ	31.0	21.3	10.9	16.5
18. เกษตรกรชาวนา ชาวไร่ ถือครองที่ดินขนาดใหญ่	63.0	54.3	8.2	19.9
19. ผู้เตรียมใบยาสูบ มวนบุหรี่	34.0	29.2	5.1	17.7
20. ช่างเพชรพลอย ช่างทองรูปพรรณ	48.0	45.3	2.4	20.3
21. ช่างพิมพ์	42.0	36.9	5.3	17.8
22. นายพลตำรวจ	75.0	65.7	7.5	22.9

จากช่วงชั้นทางอาชีพที่จัดในการวิจัยครั้งนี้ได้ทั้งหมด 5 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นสูงสุด ช่วงชั้นสูง ช่วงชั้นปานกลาง ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ และช่วงชั้นต่ำ ซึ่งแต่ละช่วงชั้นมีอาชีพที่จัดในครั้งนี้อย่างน้อยคือ ช่วงชั้นสูงสุดมี 2 อาชีพ ช่วงชั้นสูงมี 20 อาชีพ ช่วงชั้นปานกลาง 30 อาชีพ ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ 28 อาชีพ และช่วงชั้นต่ำมี 1 อาชีพ เมื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านความสอดคล้องและแตกต่างมา เปรียบเทียบโดยจำแนกตามการจัดช่วงชั้นแล้ว ก็มีผลดังนี้

1. ช่วงชั้นสูงสุด มีทั้งหมด 2 อาชีพ โดยที่ทั้ง 2 อาชีพนี้ไม่สามารถสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและยังเป็นอาชีพที่ชาวเมืองในสังคมไทย เห็นว่ามี ภัยคุกคามมากกว่า เกียรติภูมิมาตรฐานสากล เสียอีก

2. ช่วงชั้นสูง มี 20 อาชีพ ผลปรากฏว่า อาชีพในช่วงชั้นสูงนี้ไม่ต่างจากช่วงชั้นสูงสุด นั่นคือ เป็นความเห็นที่ให้ค่าเกียรติภูมิไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเช่นเดียวกัน เพียงแต่มีความแตกต่างทั้งในแง่ที่มีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลและต่ำกว่า

มาตรฐานสากล ซึ่งมีจำนวนอาชีพที่สูงกว่ามาตรฐานสากลทั้งหมด 12 อาชีพ คือ นายทหารระดับนายพล สถาปนิกวิศวกร พยาบาล ทหารระดับนายร้อย-นายพัน เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ ผู้จัดการนักธุรกิจ นักชีวภาพ ครู-อาจารย์ ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย เจ้าของกิจการค้า นักเศรษฐศาสตร์ นักสถิติ นักคำนวณ และผู้จัดการร้านอาหารและบาร์ อาชีพที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและมีคะแนน เกียรติภูมิต่ำกว่ามาตรฐานสากลมีจำนวน 8 อาชีพ ได้แก่ ทูต อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด อาจารย์มหาวิทยาลัย วุฒิสมาชิก ส.ส. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ นักกฎหมาย นายพลตำรวจ และนายอำเภอ ปลัดอำเภอ

3. ช่วงชั้นปานกลาง มีทั้งหมดรวม 30 อาชีพ นับว่าเป็นช่วงชั้นที่รวมอาชีพไว้มากที่สุด ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ที่ออกมาจึงมีความหลากหลายมาก เช่นกัน นั่นคือ มีทั้งความสอดคล้องและความไม่สอดคล้องทั้งในแง่คะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลและคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล ซึ่งประกอบด้วยอาชีพต่อไปนี้

อาชีพที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากลคือ นายร้อย-นายพันตำรวจ ข้าราชการระดับกลาง ผู้คุม เครื่องคำนวณ นักกีฬา คหบดี ช่างปรับเครื่องจักร และช่างปฏิบัติงานด้านเคมี รวมทั้งหมด 7 อาชีพ ส่วนอาชีพที่ไม่มีความสอดคล้องและมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมีจำนวนมากที่สุดคือ 15 อาชีพ ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ หัวหน้าคนงาน ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา ผู้จัดการฝ่ายซื้อ-ขาย ประติมากร จิตรกร นักประพันธ์เพลง พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์ ทหารชั้นประทวน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปรุงอาหาร กู้ก พนักงานบัญชีรับ-จ่ายเงิน ผู้ดูแลอาคาร แม่บ้าน พลตำรวจ จ่านายสิบ ผู้ทำงานเหมืองแร่และช่างปั้นแก้วดินเผา ในด้านความไม่สอดคล้องและมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลมีจำนวน 8 อาชีพคือ นักสังคมวิทยา นักประพันธ์ นักหนังสือพิมพ์ หัวหน้าเสมียน ช่างเพชรพลอย ช่างทอง รูปพรรณ เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด และพนักงานโทรศัพท์ โทรเลข

4. ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ มีอาชีพทั้งหมด 28 อาชีพ และทั้ง 28 อาชีพ

นี้ก็มิทั้งเป็นอาชีพที่สอดคล้องและแตกต่างจากมาตรฐานสากล ดังนี้ อาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมี 9 อาชีพ ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ ช่างไม้ ช่างเหล็ก ผู้ทำงานโรงสี ผู้ให้บริการความปลอดภัย ช่างแต่งผมตัดผม ช่างก่ออิฐ โทร หมอดูแลและคนรับใช้ สำหรับอาชีพที่สูงกว่ามาตรฐานสากลมีจำนวน 14 อาชีพ ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดของช่วงชั้นนี้ โดยมีอาชีพต่อไปนี้ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำเครื่องเรือน พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ หลงจู้ ผู้รับจำนำ ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง ช่างปั้น ทอ ถัก ย้อม ช่างทำรองเท้า พ่อค้าเร่ พนักงานขนถ่ายวัสดุ พนักงานเสิร์ฟอาหาร คนรับชักรีด กรรมกรและกระเป๋ารถ ส่วนอาชีพที่เหลือเป็นอาชีพที่ได้ค่าเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากลมี 5 อาชีพคือ พนักงานขายและตัวแทนนายหน้า ช่างพิมพ์ เสมียนพนักงาน ผู้เตรียมใบยาสูบและพนักงานบริการอื่น ๆ

5. ช่วงชั้นต่ำ มีทั้งหมด 1 อาชีพ คือ หญิงบริการ เช่น หมदनวด พาร์ตเนอร์ ไม่มีการเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานสากล (ดูจากตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเกียรตินิยมของสังคมไทยกับมาตรฐานสากล จำแนกตามการจัดชั้นทางอาชีพ

ช่วงชั้น/อาชีพ	มาตรฐานสากล	เขตเมืองของไทย	ค่า T-Test
1. ช่วงชั้นสูงสุด			
1. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์	68.0	82.8	+17.7
2. รัฐมนตรี	79.0	81.8	+ 3.0
2. ช่วงชั้นสูง			
1. ทูต	87.0	79.6	-7.7
2. นายทหารระดับนายพล	73.0	76.3	+3.1
3. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด	77.0	74.9	-2.1
4. สถาปนิกและวิศวกร	63.0	74.1	+11.9
5. อาจารย์มหาวิทยาลัย	78.0	72.5	-5.4
6. พยาบาล	54.0	71.4	+18.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ช่วงชั้น/อาชีพ	มาตรฐานสากล	เขตเมืองของไทย	ค่า T-Test
7. วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	79.0	70.0	- 7.7
8. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ	72.0	68.6	- 3.1
9. ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย	71.0	68.6	- 3.1
10. ทหารระดับนายร้อย-นายพัน	63.0	67.1	+ 4.3
11. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ	60.0	66.7	+ 6.6
12. ผู้จัดการ นักธุรกิจ	63.0	66.4	+ 3.3
13. นายพลตำรวจ	75.0	65.7	- 7.5
14. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ๗	61.1	65.4	+ 4.2
15. ครู-อาจารย์ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย	60.0	64.3	+ 3.9
16. เจ้าของกิจการค้า	48.0	63.8	+14.4
17. นักเศรษฐศาสตร์และนักบัญชี	61.0	63.2	+ 2.2
18. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกอง	69.0	63.2	- 5.9
19. นักสถิติ นักคำนวณ ๗	56.0	61.6	+ 5.3
20. ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์	40.0	60.9	+19.4
3. ช่วงชั้นปานกลาง			
1. นายร้อย-นายพันตำรวจ	60.0	59.5	0.4
2. นักสังคมวิทยา นักประวัติศาสตร์	68.0	57.8	- 8.9
นักรัฐศาสตร์			
3. ผู้ควบคุมคนงานผลิตและหัวหน้าช่าง ๗	46.0	56.8	+10.9
4. ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา เช่น พระสงฆ์	46.0	56.7	+ 7.6
บาทหลวง			
5. นักสังคมสงเคราะห์	52.0	57.4	+ 4.1
6. ผู้จัดการฝ่ายซื้อ-ขาย	49.0	55.6	+ 6.6

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ช่วงชั้น/อาชีพ	มาตรฐานสากล	เขตเมืองของไทย	ค่า T-Test
7. ข้าราชการระดับกลาง	55.0	55.3	0.3
8. ประติมากร จิตรกร ศิลปิน ช่างภาพ	51.0	53.8	+ 2.5
9. นักประพันธ์เพลง นักดนตรี นักร้อง นักแสดง	48.0	52.6	+3.9
10. พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียง และสถานีโทรทัศน์	44.0	51.3	+ 6.8
11. ทหารชั้นประทวน คือ พลทหาร นายสิบ จำ	39.0	51.0	+10.3
12. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์	49.0	50.9	1.7
13. นักกีฬาอาชีพ	49.0	50.3	1.1
14. คหบดี	48.0	50.1	1.4
15. นักประพันธ์ นักเขียน	58.0	49.4	- 7.1
16. นักหนังสือพิมพ์	55.5	48.3	- 5.7
17. หัวหน้าเสมียนพนักงาน	55.0	47.9	- 7.0
18. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน	42.0	47.4	+5.3
19. ผู้ปรุงอาหาร กู้ พ่อ/แม่ครัวอาชีพ	25.0	46.4	±0.0
20. ช่างเพชรพลอย ช่างทองรูปพรรณ	48.0	45.3	-2.4
21. พนักงานบัญชีรับ-จ่ายเงิน	38.0	44.1	+6.2
22. ผู้ควบคุมดูแลอาคาร แม่บ้าน	37.0	44.1	+6.5
23. เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่งและคมนาคม	50.0	44.0	-6.0
24. พลตำรวจ จำ นายสิบ	40.0	42.7	+2.4
25. ผู้ทำงานเหมือง เหมืองหินและขุดเจาะบ่อ	32.0	42.1	+9.0
26. ช่างปรับเครื่องจักร ประกอบเครื่องกล	42.0	42.1	0.1
27. ช่างปฏิบัติงานด้านเคมี บด เคี้ยว กลั่น กรอง	24.0	41.7	1.6

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ช่วงชั้น/อาชีพ	มาตรฐานสากล	เขตเมืองของไทย	ค่า T-Test
28. พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด	46.0	41.3	- 4.8
29. ช่างปั้นแก้วดินเผา เจียรระโนแก้ว ฯ	31.0	40.4	+ 9.1
30. พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข	44.0	40.2	- 3.7
4. <u>ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ</u>			
1. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ ถลุงแร่	38.0	39.7	1.6
2. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับอากาศ	38.0	39.5	1.6
3. พนักงานขายและตัวแทนจำหน่าย เช่น ผู้หาประกัน	46.0	39.4	- 6.6
4. ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย	34.0	38.8	+ 4.6
5. ช่างทำเครื่องเรือน	36.0	38.0	+ 2.0
6. พนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ เช่น บุรุษไปรษณีย์	30.0	37.3	+ 7.1
7. ช่างพิมพ์	42.0	36.9	- 5.3
8. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ	37.0	36.9	0.1
9. หลงจู้ ผู้รับจ่านำ	15.0	36.7	+18.5
10. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก และกระดาษ	29.0	36.7	+ 7.7
11. พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง เช่น พนักงานขับรถ ขับเรือ	28.0	35.8	+ 7.4
12. ช่างปั้น ทอ ถัก ย้อม ช่างเยื่อกระดาษ	29.0	35.5	+ 6.5
13. เสมียนพนักงาน	38.0	35.3	- 2.7
14. ผู้ทำงานโรงสี โรงมันสำปะหลัง น้ำตาล น้ำตาล	36.0	35.1	0.8
15. ผู้ให้บริการความปลอดภัย เช่น ยาม เจ้าหน้าที่ดับเพลิง	33.0	35.0	1.9
16. ช่างแต่งผม ตัดผมและเสริมสวย	35.0	34.8	0.1

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ช่วงชั้น/อาชีพ	มาตรฐานสากล	เขตเมืองของไทย	ค่า T-Test
17. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้ ช่างปูกระเบื้อง	31.0	32.6	+1.6
18. ช่างทำรองเท้า ตัดเย็บกระเป๋าและ เครื่องหนัง	26.0	30.6	+4.8
19. พ่อค้าเร่	22.0	32.3	+9.5
20. พนักงานขนถ่ายวัสดุ เช่น ผู้ทำงาน บริเวณท่าเรือ	22.0	30.6	+8.3
21. ผู้เตรียมใบยาสูบ มวนบุหรี่และทำยานัตถุ์	34.0	29.2	- 5.1
22. พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม	23.0	26.6	+ 3.7
23. คนซักกรีด ซักแห้ง และอัดรีดเสื้อผ้า	22.0	24.6	+ 2.8
24. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน คนทำความสะอาด	22.0	23.5	1.4
25. โจร หมอฉูด	22.0	23.8	0.9
26. กรรมกรหรือคนงาน	18.0	22.9	+ 3.8
27. กระเป๋าารถ	15.0	22.0	+ 7.6
28. พนักงานบริการอื่น ๆ เช่น พนักงานประจำลิฟท์	31.0	21.0	-10.9
5. <u>ช่วงชั้นต่ำ</u>			
1. หญิงบริการ เช่น หมอนวดและ พาร์ตเนอร์			ไม่มีการเปรียบเทียบ

หมายเหตุ เครื่องหมาย + หมายถึง อาชีพที่ไม่สอดคล้องกันและค่า เกียรติภูมิสูงกว่า
มาตรฐานสากล

- หมายถึง อาชีพที่ไม่สอดคล้องกันและมีค่า เกียรติภูมิต่ำกว่า
มาตรฐานสากล

ค่า T-Test ที่ไม่มีเครื่องหมายกำกับ หมายถึง อาชีพที่มีความสอดคล้องกัน

ผลจากการเปรียบเทียบความสอดคล้องและแตกต่างของอาชีพโดยจำแนกตามกลุ่มอาชีพนั้นก็พบว่า

กลุ่มที่ 1 นักวิชาการวิชาชีพ

มีเพียง 2 อาชีพเท่านั้นที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากลคือ โทรมหอดูดาวและนักกีฬาอาชีพ ส่วนที่เป็นอาชีพในด้านความแตกต่างที่มีคะแนนเกียรติภูมิสูงกว่ามาตรฐานสากลนั้นมีจำนวนมากที่สุดของกลุ่มนี้คือ 12 อาชีพ ได้แก่ สถาปนิกและวิศวกร เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานและเรือ นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ แพทย์ พยาบาล นักสถิติ นักเศรษฐศาสตร์และบัญชี ครู-อาจารย์ (ระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย) ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา ประติมากร จิตรกร นักประพันธ์เพลง นักดนตรี และนักสังคมสงเคราะห์ อาชีพที่ไม่มีความสอดคล้องและยังมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลนั้นมีทั้งหมด 6 อาชีพคือ นักวิทยาศาสตร์กายภาพ ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย อาจารย์มหาวิทยาลัย นักประพันธ์ นักเขียน นักหนังสือพิมพ์ และนักสังคมวิทยา

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารระดับต่าง ๆ กลุ่มนี้มีอาชีพทั้งหมด 6 อาชีพ เป็นกลุ่มอาชีพหนึ่งที่ไม่มีความสอดคล้องกับคะแนนมาตรฐานสากลเลย โดยมีอาชีพที่แตกต่างและคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากล 2 อาชีพ คือ รัฐมนตรี และกำนันผู้ใหญ่บ้าน อีก 2 อาชีพ เป็นอาชีพที่แตกต่างและยังมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลอีกด้วยคือ วุฒิสมาชิก ส.ส. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด ทูตและนายอำเภอ ปลัดอำเภอ

กลุ่มที่ 3 ผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน กลุ่มนี้มี 11 อาชีพ ผลปรากฏว่ามี 2 อาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลคือ ข้าราชการระดับกลางและพนักงานคุมเครื่องคำนวณ อาชีพที่มีความแตกต่างและคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมี 2 อาชีพคือ ผู้จัดการ นักธุรกิจ พนักงานบัญชีรับ-จ่ายเงิน กระเป๋ารถ และพนักงานนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ ส่วนอาชีพที่เหลือ 5 อาชีพ ที่มีความแตก

ต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลคือ หัวหน้าเสมียนพนักงาน พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด เจ้าหน้าที่ควบคุมการขนส่ง พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข และเสมียนพนักงาน

- กลุ่มที่ 4 ผู้ประกอบการค้า เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีอาชีพใดเลยสอดคล้องกับค่าเฉลี่ยระดับมาตรฐานสากล ทั้ง 5 อาชีพนี้มี 4 อาชีพที่แตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่าคือ เจ้าของกิจการค้า ผู้จัดการฝ่ายซื้อ-ขาย พ่อค้าเร่ และหลงจู๊ ผู้รับจ่านำ ส่วนอีก 1 อาชีพที่แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลคือ อาชีพพนักงานขายและตัวแทนนายหน้า
- กลุ่มที่ 5 ผู้ประกอบการบริการ ในกลุ่มอาชีพนี้มี 10 อาชีพ แต่เนื่องจากอาชีพหญิงบริการไม่มีการศึกษางานของโทรแมน ดังนั้น อาชีพหญิงบริการจึงไม่มีการเปรียบเทียบจึงเหลือเพียง 9 อาชีพเท่านั้น โดยมีอาชีพที่สอดคล้องอยู่ 3 อาชีพคือ คนรับใช้ ช่างแต่งผม และผู้ให้บริการความปลอดภัย ส่วนอาชีพที่แตกต่างกัน แต่มีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมี 5 อาชีพ ดังนี้ ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์ ผู้ควบคุมดูแลและอาคาร ผู้ปรุงอาหาร กู้ยืม พนักงานเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม และคนซักผ้าซักแห้ง ที่เหลืออีก 1 อาชีพคือ ผู้ปฏิบัติงานอาชีพบริการด้านอื่น ๆ เป็นอาชีพที่แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล
- กลุ่มที่ 6 เกษตรกร กลุ่มนี้มี 8 อาชีพ ผลที่พบว่ามี 3 อาชีพมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากลคือ เกษตรกรผู้ถือครองที่ดินขนาดกลาง ผู้เช่ารถ และผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้ อีก 4 อาชีพที่มีความแตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลคือ ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแลไร่นา เกษตรกรผู้ถือครองที่ดินขนาดเล็ก ผู้ทำงานในไร่นา ลูกจ้างนา และชาวประมง ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ ที่เหลือคือ อาชีพเกษตรกรผู้ถือครองที่ดินขนาดใหญ่ เป็นอาชีพที่มีความแตกต่างโดยมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล

กลุ่มที่ 7 ผู้ผลิต พนักงานและคนงาน มีทั้งหมด 22 อาชีพ เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด มีอาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากที่สุดคือ 7 อาชีพ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ ช่างปฏิบัติงานด้านเคมี ผู้ทำงานโรงสี ช่างเหล็ก ช่างปรับเครื่องจักร ช่างก่ออิฐและช่างยนต์ สำหรับอาชีพที่แตกต่างและมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมีจำนวน 12 อาชีพ เป็นกลุ่มที่มีลักษณะนี้มากที่สุด อาชีพดังกล่าวคือ ผู้ควบคุมคนงานผลิต ผู้ทำงานเหมืองแร่ ช่างปั้น ถัก ทอ ย้อม ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างทำรองเท้า ช่างทำเครื่องเรือน พนักงานประจำสถานีวิทยุกระจายเสียงฯ ช่างปั้นแก้วดินเผา พนักงานขนถ่ายวัสดุ พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่งและกรรมกร สำหรับอาชีพที่เหลือทั้ง 3 ได้แก่ ผู้เตรียมใบยาสูบ ช่างเพชรพลอยและช่างพิมพ์ เป็นอาชีพที่แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล

กลุ่มที่ 8 ทหาร-ตำรวจ มี 6 อาชีพ มีเพียง 1 อาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลคือ นายร้อย-นายพันตำรวจ และอีก 4 อาชีพ ที่มีความแตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากล และน่าสนใจมากคือ อาชีพทหารมี 3 อาชีพ ได้แก่ นายทหารระดับนายพล นายร้อย-นายพันทหาร ทหารชั้นประทวน และตำรวจอีก 1 อาชีพคือ พลตำรวจ นายสิบ จ่า ส่วนอาชีพที่แตกต่างและมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลมี 1 อาชีพคือ นายพลตำรวจ

กลุ่มที่ 9 อื่น ๆ มีเพียง 1 อาชีพคือ คหบดี ซึ่งมีค่าเกียรตินิยมสอดคล้องกับมาตรฐานสากลของโทรแมน (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 22)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความสอดคล้องและแตกต่างของอาชีพ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่ม/อาชีพ	ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	แตกต่างเล็กน้อยมีคะแนนสูงกว่า	แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่า
<u>กลุ่มที่ 1 นักวิชาการ วิชาชีพ</u>			
1. นักวิทยาศาสตร์กายภาพ	-	-	x
2. สถาปนิกและวิศวกร	-	x	-
3. เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยาน และ เรือ	-	x	-
4. นักวิทยาศาสตร์ชีวภาพ	-	x	-
5. แพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์	-	x	-
6. พยาบาล	-	x	-
7. นักสถิติ นักคำนวณ	-	x	-
8. นักเศรษฐศาสตร์และนักบัญชี	-	x	-
9. ผู้ใช้วิชาชีพทางกฎหมาย	-	-	x
10. ครู-อาจารย์(ระดับต่ำกว่า มหาวิทยาลัย	-	x	-
11. อาจารย์มหาวิทยาลัย	-	-	x
12. ผู้ปฏิบัติงานทางศาสนา เช่น พระสงฆ์	-	x	-
13. ไทโร หมอคู	x	-	-
14. นักประพันธ์ นักเขียน	-	-	x
15. นักหนังสือพิมพ์	-	-	x
16. ประติมากร จิตรกร ศิลปิน	-	-	x
17. นักประพันธ์เพลง นักดนตรี	-	x	-
18. นักกีฬาอาชีพ	x	-	-
19. นักสังคมวิทยา นัก ประวัติศาสตร์	-	-	x
20. นักสังคมสงเคราะห์	-	x	-

ตารางที่ 22 (ต่อ)

กลุ่ม/อาชีพ	ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	แตกต่างกันมีคะแนนสูงกว่า	แตกต่างกันมีคะแนนต่ำกว่า
กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารระดับล่าง 1			
21. รัฐมนตรี	-	x	-
22. วุฒิสมาชิก สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร (ส.ส.)	-	-	x
23. อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด	-	-	x
24. ทูต	-	-	x
25. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้อำนวยการกอง	-	-	x
26. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน	-	x	-
กลุ่มที่ 3 ผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน			
27. ผู้จัดการ นักธุรกิจ	-	x	-
28. หัวหน้าเสมียนพนักงาน	-	-	x
29. ข้าราชการระดับกลาง	x	-	-
30. พนักงานชวเลข พิมพ์ดีด	-	-	x
31. พนักงานบัญชีรับ-จ่ายเงิน	-	x	-
32. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์	x	-	-
33. เจ้าหน้าที่ควบคุมการ ขนส่งและคมนาคม	-	-	x
34. กระเป่ารถ	-	x	-
35. พนักงานนำจ่าย ไปรษณีย์ภัณฑ์	-	x	-
36. พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข	-	-	x
37. เสมียนพนักงาน เช่น เสมียนพัสดุ	-	-	x

ตารางที่ 22 (ต่อ)

กลุ่ม/อาชีพ

ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล แตกต่างอย่างไรคะแนนสูงกว่า แตกต่างอย่างไรคะแนนต่ำกว่า

กลุ่มที่ 4 ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการค้า

38. เจ้าของกิจการค้า	-	x	-
39. ผู้จัดการฝ่ายซื้อ-ขาย	-	x	-
40. พนักงานขายและตัวแทน นายหน้า	-	-	x
41. พ่อค้าเร่	-	x	-
42. หลงจู้ ผู้รับจำนำ	-	x	-

กลุ่มที่ 5 ผู้ประกอบอาชีพบริการ

43. ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคาร และบาร์	-	x	-
44. ผู้ควบคุมดูแลอาคาร แม่บ้าน	-	x	-
45. ผู้ปรุงอาหาร กุ๊ก พ่อ/แม่ ครัวอาชีพ	-	x	-
46. พนักงาน เสริฟอาหาร และ เครื่องดื่ม	-	x	-
47. คนรับใช้ คนทำงานบ้าน	x	-	-
48. คนซักผ้า ซักแห้งและ อัดรีด เสื้อผ้า	-	x	-
49. ช่างแต่งผม คัดผม และ เสริมสวย	x	-	-
50. ผู้ให้บริการความ ปลอดภัย	x	-	-
51. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพ บริการด้านอื่น ๆ	-	-	x
52. หญิงบริการ เช่น หมอนวด	ไม่มีการ เปรียบ เทียบ		

ตารางที่ 22 (ต่อ)

กลุ่ม/อาชีพ   ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล   แตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่า   แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่า

กลุ่มที่ 6 เกษตรกร

53. ผู้จัดการและผู้ควบคุมดูแล ไร่ นาหรือฟาร์ม	-	x	-
54. เกษตรกร ผู้ถือครอง ที่ดินขนาดใหญ่	-	-	x
55. เกษตรกร ผู้ถือครอง ที่ดินขนาดกลาง	x	-	-
56. เกษตรกร ผู้ถือครอง ที่ดินขนาดเล็ก	-	x	-
57. ผู้เช่านา	x	-	-
58. ผู้ทำงานในไร่ นา ลูกจ้างนา คนงาน ในฟาร์ม	-	x	-
59. ผู้ทำงานป่าไม้ คนตัดไม้	x	-	-
60. ชาวประมง ผู้เลี้ยง สัตว์น้ำ	-	x	-

กลุ่มที่ 7 ผู้ผลิต พนักงานและคนงาน

61. ผู้ควบคุมคนงานผลิต และหัวหน้าช่าง	-	x	-
62. ผู้ทำงานเหมืองแร่	-	x	-
63. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโลหะ	x	-	-
64. ช่างปฏิบัติงานด้านเคมี	x	-	-
65. ช่างปั้น ทอ ถัก ย้อม	-	x	-
66. ผู้ทำงานโรงสี ไร่ มันสำปะหลัง	x	-	-
67. ผู้เตรียมใบยาสูบ ฆวนบูหรี	-	-	x

ตารางที่ 22 (ต่อ)

กลุ่ม/อาชีพ	ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล	แตกต่างกันอย่างมีคะแนนสูงกว่า	แตกต่างกันอย่างมีคะแนนต่ำกว่า
68. ช่างตัด เย็บ เสื้อผ้า	-	x	-
69. ช่างทำรองเท้า ตัดเย็บกระเป๋	-	x	-
70. ช่างทำเครื่องเรือน	-	x	-
71. ช่างเหล็ก ช่างทำเครื่องมือ	x	-	-
72. ช่างปรับเครื่องจักร	x	-	-
ประกอบเครื่องกล			
73. พนักงานประจำสถานีวิทยุ	-	x	x
กระจายเสียง			
74. ช่างเพชรพลอย ช่างทอง	-	-	-
รูปพรรณ			
75. ช่างปั้นแก้วดินเผา	-	x	-
76. ผู้ทำผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก	-	x	-
และกระดาษ			
77. ช่างพิมพ์	-	-	x
78. ช่างก่ออิฐ ช่างไม้	x	-	-
79. ช่างยนต์ ช่างเครื่องปรับ	x	-	-
อากาศ			
80. พนักงานขนถ่ายวัสดุ	-	x	-
81. พนักงานเครื่องอุปกรณ์	-	x	-
การขนส่ง			
82. กรรมกรหรือคนงาน	-	x	-
<u>กลุ่มที่ 8 ทหาร-ตำรวจ</u>			
83. นายทหารระดับนายพล	-	x	-
84. ทหารระดับนายร้อย-นายพัน	-	x	-
85. ทหารชั้นประทวน คือ	-	x	-
พลทหาร จำ			
86. นายพลตำรวจ	-	-	x
87. นายร้อย-นายพันตำรวจ	x	-	-
88. พลตำรวจ นายสิบ จำ นายดาบ	-	x	-
<u>กลุ่มที่ 9 อื่น ๆ</u>			
89. คหบดี	x	-	-

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยมาตรฐานสากลของโทรแมนแล้ว ก็พบว่า ทั้งผู้ที่อาศัยในเขตเมืองและชาวตะวันตกให้ค่าเกียรติภูมิของอาชีพระดับกลุ่มอาชีพแก่กลุ่มผู้บริหารระดับต่าง ๆ สูงสุดเช่นเดียวกันคือ 69.5 และ 72.5 ตามลำดับ โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.8 สำหรับกลุ่มนักวิชาการ วิชาชีพ ให้ค่าเฉลี่ยต่างกันคือ 60.5 กับ 57.6 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.8 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำที่สุด กลุ่มผู้ปฏิบัติงานเสมียนพนักงานให้ค่าต่างกันเล็กน้อยคือ ระหว่าง 44.1 กับ 43.9 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.3 กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการค้ามีความแตกต่างกันพอสมควร คือ 45.6 กับ 36.0 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.6 กลุ่มผู้ประกอบการบริการมีค่าเฉลี่ย 33.5 กับ 29.7 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.4 กลุ่มเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยไม่ต่างกันนักคือ 40.3 กับ 37.8 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.9 กลุ่มผู้ผลิต พนักงานและคนงานมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 38.2 กับ 36.2 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.4 กลุ่มทหารตำรวจก็ไม่ต่างกันมากนักคือ 60.4 และ 58.3 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.1 และกลุ่มอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 50.1 กับ 48.0 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 28.2 (ดูตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเขตเมืองของไทยกับมาตรฐานสากล จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพ	ค่าเฉลี่ยของเขตเมือง	ค่าเฉลี่ยมาตรฐานสากล	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นักวิชาการ วิชาชีพ	60.5	57.6	10.8
ผู้บริหารระดับต่าง ๆ	69.5	72.1	12.8
ผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน	44.1	43.9	11.3
ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการค้า	45.6	36.0	13.6
ผู้ประกอบการบริการ	33.5	29.7	12.4
เกษตรกร	40.3	37.8	14.9
ผู้ผลิต พนักงานและคนงาน	38.2	36.2	12.4
ทหาร ตำรวจ	60.4	58.3	15.1
อื่น ๆ	50.1	48.0	28.2

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของกลุ่มอาชีพมาจัดเรียงลำดับแล้วก็พบว่า มีกลุ่มอาชีพอยู่ 3 กลุ่มอาชีพ ที่อยู่ในลำดับเดียวกันคือ ลำดับที่ 1 กลุ่มอาชีพ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ลำดับที่ 4 กลุ่มอาชีพอื่น ๆ ลำดับที่ 9 กลุ่มอาชีพผู้ประกอบการ ที่นอกเหนือจากนี้อยู่ต่างลำดับกันไปคือ กลุ่มนักวิชาการ วิชาชีพ ขณะที่คนที่อาศัยในเขตเมืองให้ค่าในลำดับที่ 2 แต่ของมาตรฐานสากลอยู่ในลำดับที่ 3 คนไทยในเขตเมืองให้ทหาร - ตำรวจอยู่ในลำดับที่ 3 แต่ปรากฏว่าของมาตรฐานสากลอยู่ในลำดับที่ 2 กลุ่มอาชีพผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการค้า คนไทยในเขตเมืองให้อยู่ในลำดับที่ 5 แต่ของมาตรฐานสากลกลับให้ถึงลำดับที่ 8 กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน ชาวเมืองของไทยให้ในลำดับที่ 6 ขณะที่มาตรฐานสากลให้ลำดับที่ 5 สำหรับกลุ่มเกษตรกร ชาวเมืองให้ลำดับที่ 7 แต่มาตรฐานสากลกลับให้สูงกว่าคือ ลำดับที่ 6 กลุ่มผู้ผลิตพนักงานและคนงาน ชาวเมืองให้ค่าลำดับที่ 8 แต่มาตรฐานสากลให้สูงกว่าคือ ให้ในลำดับที่ 7 (ดังรายละเอียดจากตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเขตเมืองของไทยกับมาตรฐานสากลโดยเรียงตามลำดับ และจำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ลำดับที่	กลุ่มอาชีพของเขตเมือง ($\bar{x}$)	กลุ่มอาชีพของมาตรฐานสากล ($\bar{x}$)
1.	ผู้บริหารระดับต่าง ๆ (69.5)	ผู้บริหารระดับต่าง ๆ (72.1)
2	นักวิชาการ วิชาชีพ (60.5)	ทหาร - ตำรวจ (58.3)
3	ทหาร - ตำรวจ (60.4)	นักวิชาการ วิชาชีพ (57.6)
4	อื่น ๆ (50.1)	อื่น ๆ (48.0)
5	ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการค้า (45.6)	ผู้ปฏิบัติงานเสมียนพนักงาน (43.9)
6	ผู้ปฏิบัติงานเสมียนพนักงาน (44.1)	เกษตรกร (37.8)
7	เกษตรกร (40.3)	ผู้ผลิตพนักงานและคนงาน (36.2)
8	ผู้ผลิตพนักงานและคนงาน (38.2)	ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการค้า (36.0)
9	ผู้ประกอบการ (33.5)	ผู้ประกอบการ (29.7)

การวิเคราะห์ เปรียบ เทียบ เกียรติภูมิของอาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน

ผลจากการวิเคราะห์และการแสดงในตารางต่าง ๆ นั้น จะเห็นได้ว่ามีอาชีพรวม 19 อาชีพที่มีความสอดคล้องกันระหว่างค่าเกียรติภูมิของไทยกับมาตรฐานสากลที่เหลืออีก 70 อาชีพ เป็นอาชีพที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแยกได้เป็น 2 ลักษณะคือ อาชีพที่ไม่สอดคล้องกันและมีคะแนน เกียรติภูมิต่ำกว่ามาตรฐานสากลกับอาชีพที่ไม่สอดคล้องกัน และมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล ซึ่งมีสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

อาชีพที่ไม่สอดคล้องกันและมีค่าเกียรติภูมิต่ำกว่ามาตรฐานสากล เริ่มพิจารณาจากอาชีพแพทย์ โดยค่าเกียรติภูมิของไทยได้ 82.8 ขณะที่ของมาตรฐานสากลได้ 68.0 ซึ่งต่างกันถึง 14.8 และถ้าคะแนน เกียรติภูมิทั้ง 2 นี้มาเข้ากับหลักการจัดช่วงชั้นที่มี 5 ช่วงชั้น โดยมีช่วงละ 20 คะแนน ก็พบว่า คะแนนของไทยจัดอยู่ในช่วงชั้นสูงที่สุด ในขณะที่คะแนนของมาตรฐานสากลจัดอยู่เพียงช่วงชั้นสูงเท่านั้น ซึ่งเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนมาก เพราะต่างช่วงชั้นกันเลย เป็นการแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมเมืองของไทยนั้น ให้ความสำคัญต่ออาชีพนี้มากนัก ซึ่งต่างกับคนในอีกหลายประเทศที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานโทรแมนที่เห็นว่า อาชีพแพทย์เป็นเพียงช่วงชั้นระดับสูงเท่านั้น

พยาบาล อาชีพนี้ ค่าเกียรติภูมิของไทยได้ 71.4 จัดอยู่ในชั้นสูงซึ่งมีความแตกต่างจากค่าเกียรติภูมิของมาตรฐานสากลที่ 54.0 และสามารถจัดช่วงชั้นได้อยู่ในชั้นปานกลางจะเห็นได้ว่า อาชีพพยาบาลในทัศนะของชาวไทยเห็นว่ามีเกียรติภูมิ จึงจัดได้ในระดับช่วงชั้นสูงในขณะที่ ค่าเกียรติภูมิของมาตรฐานสากลน้อยกว่าแสดงว่าเห็นความสำคัญน้อยกว่าคนในสังคมไทย จนนำมาจัดช่วงชั้นแล้วมีความแตกต่างทางช่วงชั้นอีกด้วย

ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์ สำหรับอาชีพนี้มีความต่างกันเท่ากับค่า T-Test 19.4 ซึ่งนับว่าสูงมาก โดยค่าเกียรติภูมิในสังคมไทยได้ = 60.9 และคะแนน 40.0 เป็นค่ามาตรฐานสากล เมื่อนำมาจัดช่วงชั้นแล้ว พบว่า อาชีพผู้จัดการโรงแรมฯ ในทัศนะคนไทย จัดอยู่ในช่วงชั้นสูง ส่วนทัศนะของชาวต่างชาติให้อยู่ในช่วงชั้นปานกลางเท่านั้น จึงถือได้อาชีพนี้เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีการมองจากทัศนะที่ต่างกันออกไป

อาชีพผู้ปรุงอาหาร ถูก พ่อ/แม่ครัวอาชีพ จากค่าเกียรตินิยมที่ได้เปรียบ เทียบไว้ พบว่า สังคมไทยให้ค่าเกียรตินิยมสูงมากถึง 46.4 ในขณะที่ ค่าเกียรตินิยมสากลมีค่าเพียง 25.0 และเมื่อนำค่าเกียรตินิยมทั้ง 2 มาจัดเข้าช่วงชั้นแล้ว จะพบว่า ถูก เป็นอาชีพอยู่ในช่วงชั้นปานกลางในความรู้สึกของคนไทย แต่ทัศนคติของชาวต่างชาติกลับเห็นว่า ถูก นี้เป็นอาชีพที่อยู่ในช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำเท่านั้น และอาชีพที่มีความแตกต่างระหว่างค่าเกียรตินิยมมากที่สุดคือ 21.4 นับว่ามีค่าความต่างสูงที่สุดในการเปรียบเทียบครั้งนี้

อาชีพหลงจู๊ ผู้รับจ่านำ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่คนไทยเห็นว่ามี เกียรตินิยมสูงกว่ามาตรฐานสากลคือ มีค่าเกียรตินิยมเปรียบเทียบกับกันดังนี้ สังคมไทย 36.7 มาตรฐานสากล 15.0 และมีค่า T-Test เท่ากับ 18.5 ซึ่งต่างกันมากทีเดียว โดยเมื่อนำมาจัดเข้าช่วงชั้นแล้วก็จะพบว่า หลงจู๊ ผู้รับจ่านำ อยู่ในช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำของสังคมไทย แต่ของมาตรฐานสากลอยู่ในช่วงชั้นต่ำ

อาชีพที่ไม่สอดคล้องกันและมีค่าเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากล

ทูต นับว่าเป็นอาชีพที่น่าสนใจยิ่ง เพราะในความเห็นของคนไทยแล้วให้ความสำคัญมาก เป็นอันดับ 3 ในการจัดลำดับเกียรตินิยมในครั้งนี้ โดยได้ 79.6 คะแนน แต่ในบรรดาอาชีพของโทรแมนที่นำมาเปรียบเทียบอาชีพของสังคมไทยกลับพบว่า อาชีพทูตมีค่าเกียรตินิยมสูงที่สุดคือ 87.0 ดังนั้นความแตกต่างของอาชีพนี้จึงมีค่าเท่ากับ 7.4 ดังนั้น จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า แม้คนไทยจะให้ความสำคัญมากแล้ว แต่ในต่างประเทศกลับมากกว่าเสียอีก ทำให้ต่างช่วงชั้นกัน นั่นคือ ในสังคมไทย ทูต อยู่ในอาชีพระดับสูง แต่ของมาตรฐานสากลนั้นอยู่ในช่วงชั้นสูงที่สุด

พนักงานบริการด้านอื่น ๆ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่มีค่าเกียรตินิยมต่ำกว่ามาตรฐานสากล โดยสังคมไทยให้ 21.3 แต่มาตรฐานสากลให้ 31.0 ต่างกัน 9.7 การที่ได้ค่าเกียรตินิยมต่างกันนี้เอง แม้จะจัดอยู่ในช่วงชั้นเดียวกันคือ ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ แต่ก็แสดงว่า ในสังคมไทย อาชีพพนักงานบริการฯ เป็นอาชีพที่คนเห็นว่ามีค่าความน้อยและอาชีพนี้นับว่าเป็นอาชีพที่มีค่าความแตกต่างในด้านที่ต่ำกว่ามาตรฐานสากลมากที่สุดในบรรดาอาชีพทั้งหมด

อย่างไรก็ตามในการเปรียบเทียบอาชีพต่าง ๆ คือ แพทย์ ๖ พยาบาล ผู้จัดการ โรงแรม ภัตตาคารและบาร์ ผู้ปรุงอาหาร หลงจู้ ผู้รับจ่านำ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ไม่ปรากฏว่ามีอาชีพใดเลยที่จะต่างกันจนข้ามอีกช่วงชั้นหนึ่งไป กล่าวคือ อาชีพแพทย์ ต่างกันระหว่างช่วงชั้นสูงที่สุดกับช่วงชั้นสูง พยาบาล, ต่างกันระหว่างช่วงชั้นปานกลางกับช่วงชั้นสูง ผู้จัดการโรงแรม ภัตตาคารและบาร์ ต่างกันในช่วงชั้นสูงกับช่วงชั้นปานกลาง เช่นเดียวกับ พยาบาล ส่วนอาชีพผู้ปรุงอาหาร ถูกต่างกันระหว่างช่วงชั้นปานกลางกับช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ อาชีพหลงจู้ ผู้รับจ่านำ ก็ต่างกันระหว่างช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำกับช่วงชั้นต่ำและแตกต่างกันในช่วงชั้นสูงกับช่วงชั้นสูงที่สุด การต่างช่วงชั้นกันนี้จึงเป็นเพียงการต่างช่วงชั้นที่อยู่ในช่วงชั้นติดกันเท่านั้น

สรุป

ในบทที่ 4 นี้ เป็นเรื่องของการศึกษาเปรียบเทียบค่าเกียรตินิยมของสังคมไทยกับของมาตรฐานสากล ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาแล้ว ปรากฏว่ามีอาชีพที่สอดคล้องกันระหว่างค่าเกียรตินิยมของไทยกับของมาตรฐานสากลอยู่ทั้งหมด 19 อาชีพ โดยจัดอยู่ในกลุ่มนักวิชาการ 2 อาชีพ กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน 2 อาชีพ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพบริการ 3 อาชีพ กลุ่มเกษตรกร 3 อาชีพ กลุ่มผู้ผลิตพนักงาน และคนงาน 7 อาชีพ กลุ่มทหาร-ตำรวจ 1 อาชีพ และกลุ่มอื่น ๆ 1 อาชีพ ทั้งนี้ ไม่มีกลุ่มผู้บริหารระดับต่าง ๆ และกลุ่มผู้ประกอบการเกี่ยวกับการค้า โดยมีอาชีพรวม 7 อาชีพ อาชีพอยู่ในช่วงชั้นปานกลาง และ 7 อาชีพอยู่ในช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำ ยกเว้นอาชีพในกลุ่มเกษตรกรที่ไม่จัดไว้ในการศึกษา เขตเมือง

ส่วนอาชีพที่ไม่สอดคล้องและมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมีมากถึง 47 อาชีพ และอาชีพที่ไม่สอดคล้องแต่มีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากลมี 22 อาชีพ เมื่อนำอาชีพเหล่านี้มาเปรียบเทียบโดยจำแนกตามการจัดช่วงชั้นแล้วก็พบว่า ช่วงชั้นสูงที่สุด มีอาชีพทั้งหมด 2 อาชีพ เป็นอาชีพที่ไม่สอดคล้องและมีค่าเกียรตินิยมสูงกว่ามาตรฐานสากล ช่วงชั้นสูงมี 20 อาชีพ มีอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และมีค่าคะแนนสูงกว่า รวม 12 อาชีพ และอีก 8 อาชีพไม่สอดคล้องและมีคะแนนต่ำกว่า ในช่วงชั้นนี้ไม่มีอาชีพใดที่สอดคล้องกับ

มาตรฐานสากล ช่วงชั้นปานกลางมีทั้งหมด 30 อาชีพ มีอาชีพที่สอดคล้องกันรวม 7 อาชีพ อาชีพที่ไม่สอดคล้องและมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากลมี 15 อาชีพ และอีก 8 อาชีพเป็นอาชีพที่ไม่สอดคล้องและคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล ช่วงชั้นปานกลางค่อนข้างต่ำมี 28 อาชีพ เป็นอาชีพที่สอดคล้องเสีย 9 อาชีพ ไม่สอดคล้องโดยมีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากล 14 อาชีพ ที่เหลือ 5 อาชีพมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล ส่วนช่วงชั้นต่ำมี 1 อาชีพคือ อาชีพหญิงบริการไม่มีการเปรียบเทียบ

ในการเปรียบเทียบอาชีพจำแนกตามกลุ่มอาชีพก็พบว่า กลุ่มนักวิชาการ มีรวม 20 อาชีพ มีอาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล 2 อาชีพ ที่ไม่สอดคล้องในแง่คะแนนสูงกว่า 12 อาชีพ และคะแนนต่ำกว่า 6 อาชีพ กลุ่มผู้บริหารระดับต่าง ๆ มี 6 อาชีพ มีคะแนนสูงกว่ามาตรฐานสากล 2 อาชีพ อีก 4 อาชีพต่ำกว่ามาตรฐานสากลและไม่มีอาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เสมียนพนักงาน มีรวม 11 อาชีพ มี 2 อาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล 4 อาชีพ เป็นอาชีพที่มีคะแนนสูงกว่า และ 5 อาชีพที่มีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล กลุ่มผู้ประกอบการ อาชีพเกี่ยวกับการค้ามี 5 อาชีพ โดย 4 อาชีพไม่สอดคล้องอย่างมีคะแนนสูงกว่า และ 1 อาชีพไม่สอดคล้องแต่คะแนนต่ำกว่า ส่วนอาชีพที่สอดคล้องนั้นไม่มีเลย กลุ่มผู้ประกอบการ มีรวม 10 อาชีพ แต่ไม่มีการเปรียบเทียบอาชีพหญิงบริการ ดังนั้นจึงเหลือเพียง 9 อาชีพ โดยที่มีอาชีพที่สอดคล้องกัน 3 อาชีพ ต่างกันอย่างมีคะแนนสูงกว่า 5 อาชีพ และ 1 อาชีพ มีคะแนนต่ำกว่า กลุ่มเกษตรกรมี 8 อาชีพ ซึ่ง 3 อาชีพของกลุ่มมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล 4 อาชีพที่แตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่า และ 1 อาชีพ มีคะแนนต่ำกว่า กลุ่มผู้ผลิตพนักงาน คนงานมี 22 อาชีพ โดยมีอาชีพสอดคล้อง 7 อาชีพ แตกต่างอย่างสูงกว่า 12 อาชีพ และ 3 อาชีพ แตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่า กลุ่มทหาร-ตำรวจมี 6 อาชีพ มีเพียง 1 อาชีพ ที่มีคะแนนสอดคล้องกัน 4 อาชีพ แตกต่างอย่างมีคะแนนสูงกว่า และ 1 อาชีพมีความแตกต่างอย่างมีคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานสากล กลุ่มอื่น ๆ คือ คหบดี มีเพียงอาชีพเดียวและมีค่าเกียรตินิยมสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ในการเปรียบเทียบที่ไม่สอดคล้องกันนั้นมีอาชีพที่ไม่สอดคล้องและมีค่าเกียรตินิยมสูงกว่ามาตรฐานสากลที่น่าสนใจคือ อาชีพแพทย์ พยาบาล ผู้จัดการโรงแรม ผู้

ปรุงอาหาร หลงฐิ เป็นอาชีพที่มีค่าความแตกต่าง (T-Test) กันมากจนทำให้
อาชีพเหล่านี้จัดอยู่ในช่วงชั้นที่สูงกว่า อาชีพของมาตรฐานสากล ส่วนอาชีพที่ไม่สอดคล้อง
คล่องและมีค่าเกียรติภูมิที่ต่ำกว่านั้นที่น่าสนใจคือ หุดและพนักงานบริการด้านอื่น ๆ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย